

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. birželio 9 d.*

Byloje C-383/09

dėl 2009 m. rugsėjo 25 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama O. Beynet ir D. Recchia, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Prancūzijos Respubliką, atstovaujamą G. de Bergues ir S. Menez,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai K. Schiemann, L. Bay Larsen (pranešėjas), A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. spalio 21 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2011 m. sausio 20 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad nenustatydama programos, kurioje būtų numatytos priemonės, leidžiančios užtikrinti griežtą *Cricetus cricetus* (paprastojo žiurkėno) apsaugą, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102), iš dalies pakeistos 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/105/EB (OL L 363, p. 368, toliau – Buveinių direktyva), 12 straipsnio 1 dalies d punktą.

Teisinis pagrindas

- 2 Kaip nurodyta Buveinių direktyvos trečioje konstatuojamojoje dalyje, pagrindinis šios direktyvos tikslas – skatinti biologinės įvairovės palaikymą.
- 3 Šios direktyvos 1 straipsnio a–i punktuose nustatyta:

„Šioje direktyvoje:

- a) *apsauga* reiškia visumą priemonių, reikalingų palaikyti ar atstatyti natūralias buveines ir laukinių faunos ir floros rūšių populiacijas iki palankios būklės, kaip apibrėžta e ir i punktuose;

<...>

- g) *Bendrijos svarbos rūšys* – tai 2 straipsnyje apibrėžtoje teritorijoje egzistuojančios rūšys, kurios:
 - i) yra nykstančios, išskyrus rūšis, kurių natūralaus paplitimo arealas siekia tos teritorijos pakraštį ir kurioms negresia išnykimas ar kurios nėra pažeidžiamos vakarų Palearktikos regione;

arba

- ii) yra pažeidžiamos, t. y. manoma, kad netolimoje ateityje jos gali būti perkeltos į nykstančiųjų kategoriją, jei ir toliau veiks tai lemiantys veiksniai;

arba

- iii) yra retos, t. y. rūšys, kurių mažos populiacijos šiuo metu nėra nykstančios ar pažeidžiamos, bet yra pavojus, kad jos gali tokiomis tapti; rūšys gyvena mažose geografinėse teritorijose arba yra retai išsidėsčiusios didesnėje teritorijoje;

arba

- iv) endeminės ir reikalauja išskirtinio dėmesio dėl specifinio jų natūralios buveinės pobūdžio ir (arba) dėl jų naudojimo galimo poveikio jų buveinei ir (arba) jų apsaugos būklei.

Tokios rūšys yra arba gali būti įtrauktos į II ir (arba) IV ar V priedus;

<...>

- i) *rūšies apsaugos būklė* reiškia atitinkamą rūšių veikiančių poveikių visumą, kuri gali turėti ilgalaikį poveikį jos populiacijos paplitimui ir gausumui 2 straipsnyje nurodytoje teritorijoje;

rūšies apsaugos būklė laikoma „gera“, kai:

- atitinkamos rūšies populiacijos pokyčių duomenys rodo, kad ji pati pajėgi ilgą laiką išlikti kaip gyvybingas jos natūraliosios buveinės komponentas,

ir

- rūšies natūralaus paplitimo arealas nemažėja ir nėra tikėtina, kad bus sumažintas ateityje,

ir

- yra ir tikriausiai bus pakankamai didelė buveinė, kurioje jos populiacija galės išlikti ilgą laiką“.

- 4 Buveinių direktyvos 2 straipsnio 2 dalyje pabrėžiama, kad priemonėmis, kurių imasi pagal šią direktyvą, turi būti palaikoma ar atkurta gera Bendrijos svarbos natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros rūšių apsaugos būklė.
- 5 Paprastasis žiurkėnas yra viena iš Buveinių direktyvos IV priedo a dalyje nurodytų rūšių. Šiame priede išvardytos rūšys, be kita ko, yra „Bendrijos svarbos gyvūnų rūšys, kurias būtina griežtai saugoti“.

6 Buveinių direktyvos 12 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės imasi reikiamų priemonių sukurti į IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių griežtos apsaugos jų paplitimo areale sistemą, draudžiančią:

- a) bet kokia forma tyčia gaudyti ar žudyti šių rūšių individus gamtoje;
- b) šias rūšis tyčia trikdyti, ypač jų perėjimo, jauniklių auginimo, žiemos miego ir migracijos metu;
- c) tyčia naikinti ar rinkti kiaušinius gamtoje;
- d) pažeisti ar naikinti perėjimo ar poilsio vietas.“

Faktinės bylos aplinkybės ir ikiteisminė procedūra

- 7 Gavusi skundą dėl paprastųjų žiurkėnų apsaugos būklės Elzase, per 2007 m. sausio 15 d. susirinkimą Komisija apie tai pranešė Prancūzijos valdžios institucijoms.

- 8 Jos savo pastabas šiuo klausimu pateikė 2007 m. vasario 15 d. ir 2007 m. rugsėjo 14 d. laiškais, kuriuose pranešė Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi įgyvendinant 2007–2011 m. minėtos rūšies apsaugos veiksmų planą.
- 9 2007 m. spalio 23 d. oficialiame pranešime Komisija, pirma, nurodė, kad paprastųjų žiurkėnų apskaitos duomenys rodo, jog šiai rūšiai gresia visiškas išnykimas per labai trumpą laiką, ir, antra, paprašė Prancūzijos Respublikos pateikti savo pastabas šiuo klausimu.
- 10 2007 m. gruodžio 24 d. ir 2008 m. kovo 11 d. laiškuose Prancūzijos valdžios institucijos išsamiai informavo apie apsaugos priemones, kurių jau buvo imtasi ir kurių numatyta imtis siekiant išsaugoti minėtą rūšį.
- 11 2008 m. birželio 5 d. laišku Komisija išsiuntė Prancūzijos Respublikai pagrįstą nuomonę, kurioje teigė, kad nenustatydama programos, kurioje būtų numatytos priemonės, leidžiančios užtikrinti griežtą paprastųjų žiurkėnų apsaugą, ši valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal Buveinių direktyvos 12 straipsnio 1 dalies d punktą. Todėl Komisija paragino Prancūzijos Respubliką per du mėnesius nuo minėtos pagrįstos nuomonės išsiuntimo imtis priemonių, būtinų jai įgyvendinti.
- 12 Prancūzijos Respublika atsakė į pagrįstą nuomonę ir pabrėžė geografinius apribojimus, dėl kurių ribojama paprastųjų žiurkėnų apsauga, taip pat nurodė, kad dalyje Elzaso teritorijos 2008 m. pastebėta, jog šios rūšies atstovų skaičius nustojo mažėti. Be to, ši valstybė narė pranešė Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi pagal 2007–2011 metų šios rūšies apsaugos veiksmų planą, įgyvendinimo eigą.

- 13 Manydama, kad Prancūzijos Respublikos įgyvendinamos šios rūšies apsaugos priemonės yra nepakankamos, Komisija pareiškė šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

- 14 Komisija tvirtina, kad paprastųjų žiurkėnų rūšiai Elzase gresia išnykimas. Ataskaita parodė, kad 2001–2007 m. labai sumažėjo šios rūšies atstovų skaičius. Tokį mažėjimą lemia urbanistikos procesai ir žemės ūkio veiklos pokyčiai.
- 15 Tačiau Prancūzijos Respublikos priimtose priemonėse yra nepakankamos, jomis neįdraudžiama pažeisti ar naikinti minėtos rūšies veisimosi ir poilsio vietas. Viena iš pagrindinių tokio nepakankamumo priežasčių, susijusi tiek su urbanistikos srities, tiek su žemės ūkio veiklos srities priemonėmis, yra pernelyg ribotos teritorijos, ypač prioritetingos veiksmų zonos (toliau – ZAP), ir „pakartotinio įkurdinimo“ teritorijos, kuriose taikomos šios priemonės. Be to, pastarųjų teritorijų taip pat nepakanka. Tikslas auginti ZAP 22% paprastiesiems žiurkėnams palankių kultūrų pasiektas tik vienoje iš trijų ZAP. Be to, 2008–2010 m. taršos nitratais ribojimo veiksmų programa yra nepakankama. Galiausiai urbanizacijos galimybės „pakartotinio įkurdinimo teritorijoje“ nepakankamai apribotos.
- 16 Prancūzijos Respublika teigia, kad jos priimtose priemonėse sudaro darnią, proporcingą ir paprastiesiems žiurkėnams griežtai tinkamą saugoti visumą, kaip reikalaujama

Buveinių direktyvoje. Konkrečiai kalbant, 2007–2011 m. veiksmų planas suteikė galimybę tiksliai apibrėžti konkrečią šios rūšies aplinką ir nustatyti tris atskiras veiksmų teritorijas, t. y. tris ZAP, kuriose nebegali būti pakeista žemės naudojimo, išskyrus žemės ūkio veiklą, paskirtis, „pakartotinio įkurdinimo teritoriją“, kurioje planuojant projektus, apimančius daugiau nei vieną hektarą, būtina specialiais tyrimais įrodyti, kad juos vykdant neiškils grėsmė šiai rūšiai, ir istorinį arealą, apie kuriame gyvenančius paprastuosius žiurkėnus visos savivaldybės, atnaujinamos miesto plėtros plano dokumentus, privalo parengti specialią studiją.

- 17 Prancūzijos Respublika nurodo, kad pradėjus įgyvendinti minėtą veiksmų planą nagrinėjamos rūšies atstovų skaičius „pagrindinėse zonose“ nustojo mažėti ar netgi šiek tiek padidėjo. Tačiau reikėtų apžvelgti situaciją per keletą metų, norint pakankamai tiksliai įvertinti priemonių, kurių ėmėsi Prancūzijos valdžios institucijos, poveikį minėtos rūšies populiacijos apsaugos būklei. Bet kuriuo atveju Komisija nenustatė, kad šios rūšies buveinės ZAP buvo toliau pažeidžiamos po 2007 m., kaip ir neįrodė, kad tarša nitratais kenkia šioms buveinėms. Galiausiai Prancūzijos Respublika tvirtina, kad „pakartotinio įkurdinimo teritorijoje“ taikoma ne tik pareiga patikrinti kiekvieno projekto poveikį paprastiesiems žiurkėnams ir jų veisimosi ar poilsio vietoms, bet ir numatyta būtinybė atlikti projektų, apimančių daugiau nei vieną hektarą, specialų tyrimą, siekiant įvertinti galimą žalą, kurią toks projektas gali padaryti šiai rūšiai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 18 Reikia priminti, kad pagal Buveinių direktyvos 12 straipsnio 1 dalies d punktą valstybės narės privalo imtis reikiamų priemonių sukurti į IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų

rūšių griežtos apsaugos jų paplitimo areale sistemą, draudžiančią pažeisti ar naikinti veisimosi ar poilsio vietas.

- 19 Šiai nuostatai perkelti būtina, kad valstybės narės ne tik priimtų visus teisės aktus, bet ir imtųsi konkrečių ir specialių apsaugos priemonių (2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-183/05, Rink. p. I-137, 29 punktą).
- 20 Be to, pagal griežtos apsaugos sistemą reikalaujama priimti nuoseklias ir suderintas prevencinio pobūdžio priemones (2006 m. kovo 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-518/04, 16 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Airiją* 30 punktą).
- 21 Taigi tokia griežtos apsaugos sistema turi suteikti galimybę veiksmingai užkirsti kelią į Buveinių direktyvos IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių veisimosi ar poilsio vietų pažeidimui ar naikinimui (šiuo klausimu žr. 2002 m. sausio 30 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-103/00, Rink. p. I-1147, 39 punktą).
- 22 Galiausiai reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką išipareigojimo neįvykdymas turi būti vertinamas atsižvelgiant į padėtį valstybėje narėje pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui, o į vėlesnius pakeitimus Teisingumo Teismas atsižvelgti negali (žr., be kita ko, minėto 2002 m. sausio 30 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* 23 punktą ir 2009 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-531/06, Rink. p. I-4103, 98 punktą).

- 23 Neginčytina, kad pagrįstoje nuomonėje Komisijos nustatytas dviejų mėnesių terminas, skirtas, kad Prancūzijos Respublika ją įvykdytų, baigėsi 2008 m. rugpjūčio 5 dieną.
- 24 Šiuo klausimu iš bylos medžiagos matyti, kad nuo 2001 m. iki 2007 m. paprastųjų žiurkėnų urvų skaičius „pagrindinėse zonose“, kurios pasirinktos kaip referencinės šios rūšies populiacijai stebėti, sumažėjo nuo daugiau kaip 1 160 iki mažiau kaip 180. Be to, remiantis 2009 m. ataskaita, parengta Nacionalinės medžioklės ir laukinės faunos tarnybos, kurios turinio Prancūzijos Respublika neginčija, šios rūšies populiacija Elzase nesiekia žemiausios minimalios gyvybingos populiacijos ribos, kuri yra 1 500 individų vientisose 600 hektarų tinkamos žemės teritorijoje.
- 25 2009 m. rugpjūčio 28 d. už ekologiją atsakingo valstybės sekretoriaus laiške Elzaso regiono prefektui (toliau – 2009 m. rugpjūčio 28 d. laiškas) nurodyta, kad „nors ir taikomos (2007–2011 m.) atkūrimo plane numatytos [paprastųjų žiurkėnų apsaugai skirtos] priemonės ir įgyvendinami atitinkamų šalių įsipareigojimai, susiję su rūšies apsauga, iki šiol gauti biologiniai rezultatai yra nepakankami, siekiant išsaugoti šią rūšį Prancūzijoje“, ir kad todėl „būtina iš esmės ir sparčiai pagerinti su paprastaisiais žiurkėnais susijusias teisės normas, siekiant per trumpą laikotarpį pasiekti biologinius rezultatus, atskleidžiančius šios rūšies atkūrimą“.
- 26 Prancūzijos Respublika pripažįsta, kad kukurūzų auginimas pažeidžiant kultūrų įvairovę buvo kenksmingas paprastiesiems žiurkėnams, kurie priklausomi nuo nenatūralių pievų, be kita ko, apsėtų liucernomis, ir buvo vienas iš svarbių šios rūšies populiacijos sumažėjimo veiksnių. Neginčijama, kad net per pastaruosius kelerius metus tokiam auginimui nebuvo visiškai užkirstas kelias Elzase, vieninteliame Prancūzijos regione, kur ši rūšis aptinkama.

- 27 Priemonės, kurių imtasi šiai situacijai ištaisyti, be kita ko, yra įsteigimas trijų ZAP, kuriose nebegali būti pakeista žemės naudojimo, išskyrus žemės ūkio veiklą, paskirtis ir kuriose nustatytas tikslas auginti 22 % paprastiesiems žiurkėnams palankių kultūrų, t. y. 2 % liucernų ir 20 % pašarinių javų, siekiant, kad gyvybingos populiacijos atstovų skaičius kiekvienoje zonoje pasiektų apie 1 200–1 500 individų.
- 28 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad remiantis moksliniais duomenimis, pagal kuriuos nustatytas tikslas auginti 22 % palankių kultūrų ZAP ir kurios Prancūzijos Respublika pridėjo prie bylos medžiagos, „1997 m. [Nacionalinei medžioklės ir laukinės faunos tarnybai] atliekant tyrimą 12 bandomųjų teritorijų po 25 ha <...> nustatyta, kad trijose teritorijose, kuriose buvo auginama daugiau kaip 2–4 % liucernų ir 20–30 % pašarinių javų, paprastųjų žiurkėnų populiacija buvo didžiausia. Pastebėta, kad urvų skaičius padidėja pavasarį ir vasarą, o tai leidžia manyti, kad aplinka palanki rūšiai išgyventi ir veistis. Likusiose devyniose teritorijose, kuriose beveik arba iš viso nebuvo auginama liucernų ir pašarinių javų auginama kur kas mažiau, to nepastebėta“.
- 29 Nors Komisija neginčija, kad vadinamomis agrarinėmis apsaugos priemonėmis, skirtomis, kad būtų pasiektas tikslas auginti 22 % nagrinėjamai rūšiai palankių kultūrų, ypač finansine parama ūkininkams, kurios tikslas skatinti liucernų ir žiemkenčių auginimą, siekiama pakreipti žemės ūkio veiklą šiai rūšiai tinkama linkme, iš bylos medžiagos matyti, kad 2008 m. rugpjūčio 5 d. šis tikslas auginti 22 % minėtai rūšiai palankių kultūrų buvo pasiektas tik vienoje iš trijų ZAP, kurios sudaro tik 2 % visų paprastiesiems žiurkėnams palankių plotų.
- 30 Be to, šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad Prancūzijos valdžios institucijoms buvo žinoma, jog šios priemonės nepakankamos, nes, pirma, 2009 m. rugpjūčio 28 d. laiške už ekologiją atsakingas valstybės sekretorius prašė Elzaso regiono prefekto rugsėjį

pasiūlyti pakeisti ZAP matmenis, siekiant apimti teritorijas, esančias šalia tų, kuriose gyvena žiurkėnai.

- 31 Antra, dėl „pakartotinio įkurdinimo teritorijos“ Prancūzijos valdžios institucijos laiškuose, siųstuose Komisijai po to, kai pastaroji atsiuntė pagrįstą nuomonę, nurodė, kad dinamiškas žemės ūkio veiklos pritaikymas, dėl kurio stabilizavosi paprastųjų žiurkėnų skaičius savivaldybėse, kuriose jų istoriškai gausu, yra išplėstas ir išaugęs, nes įgyvendinamos teritorinės agrarinės apsaugos priemonės, kuriomis per 2011 m. norima pasiekti, kad visoje šios rūšies gyvenamojoje teritorijoje būtų auginama 22 % jai palankių kultūrų.
- 32 Prancūzijos Respublika taip pat pripažįsta, kad urbanistikos ir su ja susijusios infrastruktūros plėtra naikinant ir skaidant žemės ūkio paskirties sklypus buvo kitas svarbus veiksnys, lėmęs paprastųjų žiurkėnų populiacijos sumažėjimą.
- 33 Kalbant apie priemones, kurių ši valstybė narė ėmėsi urbanistikos srityje, kad būtų užkirstas kelias šios rūšies veisimosi ar poilsio vietų pažeidimui ar naikinimui, pirmiausia reikia konstatuoti, kad draudimas vykdyti naujus urbanizacijos projektus ZAP, net jei jis iš tiesų privalomas, kaip minėta šio sprendimo 29 punkte, susijęs tik su 2 % visų paprastiesiems žiurkėnams palankių plotų.
- 34 Antra, reikia pabrėžti, kad nors „pakartotinio įkurdinimo teritorijoje“, kuri, anot Prancūzijos Respublikos, užima 49 % šių minėtai rūšiai palankių plotų, planuojant projektus, apimančius daugiau nei vieną hektarą, reikia specialiais tyrimais įrodyti,

kad juos vykdant neiškils grėsmė paprastiesiems žiurkėnams, o jei toks įrodymas nepateiktas, būtina, kad ministras padarytų išimtį, bylos medžiaga nesuteikia galimybės prieštarauti Komisijos argumentams, kad, pirma, tiksliai nenustatytos išimties suteikimo sąlygos ir, antra, darant išimtį nereikalaujama imtis kompensacinių priemonių.

- 35 Trečia, neginčijama, kad 2008 m. rugpjūčio 5 d. urbanizacijos projektų, apimančių mažiau negu vieną hektarą, poveikis nagrinėjamos rūšies apsaugos būklei neturėjo būti vertinamas. Be to, iš 2009 m. rugpjūčio 28 d. laiško matyti, kad už ekologiją atsakingas valstybės sekretorius paprašė Elzaso regiono prefekto priimti teisės normas, kurios suteiktų galimybę išsamiai išnagrinėti tokius projektus ir ištirti, ar jie nedaro minėto poveikio. Jis taip pat nurodė, kad primintina, jog tai, kad žiurkėnai gyvena tokių projektų vykdymo teritorijoje, „pateisina atmetimą arba prašymą suteikti išimtį“, neatsižvelgiant į projekto plotą.
- 36 Be to, minėtame laiške nurodyta, kad papildomas įsakymas dėl prašymo suteikti griežtos paprastųjų žiurkėnų apsaugos išimtį pateikimo sąlygų, kuriame vartojamos Bendrojo susitarimo dėl rūšies gyvenamos teritorijos valdymo sąvokos, yra beveik baigtas ir turėtų būti paskelbtas 2009 m. rugsėjį.
- 37 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad priemonės, kurių imtasi iki pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigos, nebuvo pakankamos norint užkirsti kelią paprastųjų žiurkėnų veisimosi arba poilsio vietų pažeidimui ar naikinimui.

- 38 Dėl tariamo 2008–2010 m. veiksmų programos dėl taršos nitratais ribojimo nepakankamumo Komisija bet kuriuo atveju tinkamai neįrodė, kad egzistuoja ryšys tarp nitratų naudojimo žemės ūkyje ir šios rūšies veisimosi arba poilsio vietų pažeidimo ar naikinimo.
- 39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia patenkinti Komisijos ieškinį, išskyrus tai, kas nurodyta ankstesniame šio sprendimo punkte.
- 40 Todėl reikia konstatuoti, kad nenustatydama programos, kurioje būtų numatytos priemonės, leidžiančios užtikrinti griežtą paprastųjų žiurkėnų apsaugą, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Buveinių direktyvos 12 straipsnio 1 dalies d punktą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Prancūzijos Respublika iš esmės pralaimėjo bylą, pasitaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Nenustatydamą programą, kurioje būtų numatytos priemonės, leidžiančios užtikrinti griežtą paprastųjų žiurkėnų (*Cricetus cricetus*) apsaugą, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, iš dalies pakeistos 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/105/EB, 12 straipsnio 1 dalies d punktą.**
- 2. Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.